

Bente Juncker (CD):

Centrum-Demokraterne mener heller ikke, der er grund til at ændre på den fordeling, der er i øjeblikket, og hvis der skulle ændres fordeling ude i kommunerne, var der nok andre ud-ligningsordninger, der trængte til at blive taget op her.

Men det, vi vil koncentrere os om i første omgang, er, at nu må vi se at få sat selskabsskatten ned, så skal der nok komme gang i den erhvervsudvikling, som står omtalt i forslaget.

Vi stemmer imod.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal takke ordførerne for en venlig modtagelse af mit forslag og i første omgang koncentrere mig om hovedkritikpunktet.

Jeg forstod, at hovedkritikpunktet er, at vi understreger, at vi ikke har foreslået bloktilskudsreglerne ændret i anledning af forslaget. Nu er jeg lidt ked af, at jeg ikke insisterede på at få optrykt et bilag – det var ganske omfattende, og sekretæren for Skatteudvalget har overbevist mig om, at det ikke burde optrykkes – for så kunne man se, hvilke kommuner der ville blive begunstiget, og hvilke der ikke ville blive begunstiget. En kommune af den type, som hr. Stavad nævner, hvor man kunne afskaffe indkomstskatterne, har jeg nu ikke fundet, men det er da muligt, at der findes en sådan. Så har jeg ikke læst grundigt nok på lektien.

Når vi ikke samtidig med det her forslag foreslår bloktilskuddene ændret, er det, fordi forslaget typisk gavner de såkaldte centerkommuner, det vil sige de kommuner, der har centerfunktioner i forhold til oplandet. Det er typisk hovedstadskommunen, det er de store bykommuner i Jylland og på Øerne, og det er lige præcis de kommuner, der på grund af regeringens overvæltning af udgifter til kommunerne er blevet allermest klemt. Det er lige præcis de kommuner, der har haft sværest ved at klare sig økonomisk.

Det er typisk kommuner, der har socialt boligbyggeri, og det er typisk kommuner, som har ordnede forhold for mindrebemidlede. Der sker jo så det, at når familien ude i forstads-kommunen er blevet skilt, flytter begge parter med en delt økonomi, en svagere økonomi, ind til centerkommunen, som så får tilsvarende større udgifter. Ingen tvivl om det. Det var lige præcis de kommuner, som rammes af dette fæ-

nomen, der ville få tilført yderligere midler. Men jeg har ikke spor imod – det vil jeg gerne understrege, og det synes jeg vi skal se på under udvalgsarbejdet – om man med denne næsten tredobling af kommunernes andel overvejer at se på, hvorvidt aktieselskabsskatten skal indgå i ud-ligningsordningen.

Det, jeg synes er det helt afgørende, og det er jo også det, der fremgår af vores forslag, er, at i øjeblikket ligner kommunerne ikke aktieselskaber. Det er virkeligheden, og det kan man se af de ligningsstatistikker, som udsendes. I masser af kommuner er der overhovedet ikke ét eneste selskab, der er forhøjet, og hvor forhøjelser sker, sker de i yderst begrænset omfang.

Det er ikke så underligt, for kommunerne er presset, og det er jo typisk de store bykommuner, som har mange selskaber. De er blevet presset af mange forskellige årsager. En af årsagerne er, at stadig flere virksomheder overgår til selskabsform, og det betyder, at kommunens skattegrundlag fra de personlige skatter er blevet undergravet, for i samme øjeblik virksomheden overgår til selskabsform, får den pågældende kommune næsten ingen del af skatten. Kommunerne er altså også presset af regeringens overvæltning af byrder.

Og hvad forsvarer kommunerne sig så med? Ja, så forsvarer de sig med at sætte skattevæsenets personale til at ligne personlige indkomster, for forhøjelser her kan da i det mindste betale personalets løn, hvorimod det kniber at få udgifterne dækket via skatteforhøjelser, hvor der er tale om selskaber. Derfor er kommunernes incitament til overhovedet at gøre noget ved selskaberne meget ringe, for de får ikke ret meget ud af det selv. Der er stort set kun tale om udgifter, og det er efter min mening uacceptabelt.

Når hr. Bjarne Ørum er bange for, at man skaber skattemæssigt anarki med dette forslag, så mener jeg, at intet kan være værre end den bestående tilstand, hvor vi har masser af kommuner, hvor man end ikke vender regnskaberne fra aktieselskaber. Det er skattemæssigt anarki. Jeg synes, at skatten er høj, og jeg vil altså ikke betale min nabos skat. Og jeg synes, det er anarki, når man risikerer at betale sin nabos skat, fordi den selvangivelse ikke lignes, hvorimod de personligt ejede virksomheder bliver kigget langt grundigere igennem.